



ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

אדר ב' תשפ"ב

פרשת "שמיני"

"קרב אל המזבח" (ט' ז'). רש"י: שהיה אהרן בוש וירא לגשת א"ל משה למה אתה בוש לכך נבחרת. 'למה אתה בוש' - בשביל שיש בך מדה זו של בוש, צניעות, ענוה ושפלות רוח, 'לכך נבחרת' - בגללה נבחרת לכהונה גדולה. (רבי ישראל בעש"ט)

*

"מלבד עלת הבקר" (ט' י"ז). "מלבד" ר"ת מלוה לעני בשעת דוחקו (יבמות ס"ז), מי שמלוה לעני בשעת דחק שלו, הרי זה כאילו הקריב קרבן. (פעמי יעקב)

*

"וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת" (ט' כ"ב). אמרו חז"ל (עירובין מ"א) 'שלשה דברים מעבירין את האדם על דעתו ועל דעת קונו...ודקדוקי עניות'. (ג' דברים גורמים לאדם לעשות מעשים שהם נגד רצונו ונגד רצון השי"ת, ועלול לבוא לידי גזילה גניבה ושקר, כמו שנאמר (משלי ל' ט') 'פן אורש וגנבתי' וכו'. אחד מהם זה 'דקדוקי עניות' עניות דחוקה ביותר). לכן כאשר 'וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם' אהרן מברך את ישראל ב'ברכת כהנים' שיתברכו נכסיהם ויהיה להם כל טוב, אזי 'וירד מעשת החטאת' האדם הנמצא בדקדוקי עניות, יורד מהמחשבה לעשות חטאת, ומרוב עושר בנכסיו חוזר לעשות רצון השי"ת.

*

"ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור, ולהורת את בני ישראל" (י' - י"א). אמרו חז"ל (פסחים ג'): שני תלמידים ישבו לפני הלל, אחד שאל 'מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה', ואחד שאל 'מפני מה בוצרין בטהרה ומוסקין בטומאה'? אמר הלל 'בטוח אני זה שדבר בלשון טהרה יהיה מורה הוראה בישראל'. וזה הרמז כאן: "ולהבדיל בין הטמא ובין הטהור" - אדם המדקדק בדיבורו, ומבדיל בין טמא לטהור, מוציא מפיו רק לשון טהרה, "להורות את בני ישראל" - יזכה להיות מורה הוראה בישראל. (כתנות אור)

*

"וישמע משה וייטב בעיניו" (י' כ'). בגמרא נאמר 'תא שמע', בזהר נאמר 'תא חזי' - לפי שפשטות לימוד התורה שייכת בה 'שמיעה', שלומד מרבו או מחברו. ואילו בסודות התורה שייך לשון 'חזיון', שרואה בהבנה קדושת הסודות. והנה 'תלמיד חכם' נקרא 'משה' (משה שפיר קאמרת - סוטה ל"ט). וזה פירושו: "וישמע משה" - תלמיד חכם צריך בתחילה להיות בבחינת 'שמיעה', למלא כריסו בש"ס ופוסקים, ורק אח"כ "וייטב בעיניו" - בבחינת חזיון, ללמוד סתרי תורה. (זיכרון אליעזר)

*

"ואת החסידה" (י"א י"ט). רש"י: ולמה נקראת שמה חסידה? שעושה חסידות עם חברותיה במזונות. לכאורה החסידה צריכה להיות עוף טהור, שהרי (לפי הרמב"ן) כל טומאתם של העופות היא משום אכזריותם? אלא מאחר והיא עושה חסידות רק עם חברותיה, ואילו מי שלא נמנית על חברתה אין היא מסייעת לה במזונות, לכן היא באמת טמאה, כי בעיני מזונות אמרו חז"ל (בבא בתרא ט') 'אין בודקין למזונות. (חידושי הרי"ם)

סימני הטהרה של הבהמות

התורה לא כרסה את שמות הבהמות הכשרות, אלא לפדה אותנו את סימני הכשרות. סבעלי החיים ההולכים על ארבע התיירה התורה לאכל רק את אלו שיש להם סימני הטהרה הבאים: סעלה גרה, ספרסת פרסה ושוסעת שסע.



אם שלשת סימני הכשרות נמצאים, הבהמה כשרה. אם חסר אחד מסימנים אלו, הבהמה אינה כשרה ואסורה באכילה. לדוגמה: הגמל - סעלה גרה, אך אינו ספרסת פרסה, לכן הוא אסור באכילה.

סעלי גרה - האם בקרתם פעם בפשקו האם נכנסתם לרפת? ודאי ראיתם את הפרות לועסות כל הזמן. גם כאשר הן סתרחקות סמוקם הפזון, הן עדין עוסדות ולועסות. הפרה היא בעל חיים סעלה גרה. היא בולעת את הפזון, לאחר סכו היא סעלה את הפזון בתורה לפיה, ואז לועסת את האכל היסכ ובלעת שוב. אתם יודעים ילדים, תיות סעלות גרה אינן אוכלות בשר, ואז מזונת רק מעשב וירק.

שני סימני הטהרה האחרים קשורים למבנה כף הרגל של בעלי החיים. סימני הטהרה הם: ספרסת פרסה ושוסעת שסע.

ספרסת פרסה - הפרסה הנה שכבה קשה הסכסה את כף הרגל וסגנה על רגלי הבהמות סכציעה. לפרה, לדגמה, יש פרסה כזו, אין לה אצבעות או צפרנים כמו לבני אדם, אלא פרסה גדולה סזוקה לשנים.



שוסעת שסע - הפרסה מחלקת בסדק העובר באמצעה, ספדיקה ועד לאחורי הרגל. הסדק מחלק את הרגל לסעיו שתי אצבעות. כך נראית בדיוק ספרסתה של הפרה. שלשת סימני הטהרה האלו נמצאים גם אצל הכבש, העז ועוד.

סימני הטהרה של הדגים

גם לדגים יש סימני טהרה, איננו אוכלים כל דגו

לדגים יש שני סימני טהרה שעל פיהם אנו קובעים שהם כשרים.

סנפיר - הסנפירים הם אלו המסיעים לדג לשחות בסיים ולכון את דרכו.

קשקשת - הקשקשים הם קליפות המחכרות לעור הדג לכל ארך גופו.

מי סכס שהולך לחנות הדגים וראה את הפוכר שולה דג סכרכה גדולה,

יוכל להבחין סיד בסנפירים, אחד הסימנים שספסנים לנו שהדג הוא אכן טהור. הסימן השני הוא

הקשקשים המכסים את כל גופו של הדג.

בעצם, אם יש לדג קשקשים, אנו יכולים לדעת שהוא כשר. בסמרא מוכא שכל דג שיש לו קשקשים,

יש לו גם סנפירים. אין בעולם דג שיש לו קשקשים ואין לו סנפירים (אולם להכר כן יכול להיות) - יש דגים שיש להם סנפירים,



אך אין להם קשקשים, והם דגים טסאים.

אם כן, סדוע כתובים בתורה שני הסימנים? סספיק היה לכתב בתורה רק סימן אחד - קשקשת, ואז, כל דג שיש עליו קשקשים

נדע שהוא כשר לסאכל, כי ודאי שיש לו גם סנפירים. אלא שהתורה רצתה לזכות אותנו בעוד הלכות וכעוד פרטים של סצוות.

על כך נאמר: "גדיל תורה ויאדיר", כלומר, התורה סרטיכה את הלכותיה וסזכירה את כל הסימנים הקובעים את הכשרות.

ומה בעופות?

יש כסה סימני טהרה בעופות. את סימני העופות אנו לומדים בסמרא. בתורה

כתובים שמות העופות הסמאים ולא כתובים סימני הטהרה.

רב מיני העופות הנם טהורים וסרתים באכילה. ישנם רק 19 מינים שאינם טהורים,

והתורה מונה וסספרת לנו אילו הם, כדי שנדע שהם אסורים באכילה.



סרת מאבות אבותינו

לסרות שיש לנו סימנים כרויים אילו בעלי חיים טהורים וכשרים לסאכל, אנו

אוכלים רק את בעלי החיים הטהורים שנהגו לאכל אבותינו ואבות אבותינו. רק מינים שעברו כסרת סדור לדור וידוע שהם טהורים

וכשרים - הם הנאכלים. אנו עושים זאת בגלל הזהירות הרבה שיש לנהג בדיני הכשרות, שהם מוסדות הבית היהודי.

התורה ססיסת פרק זה בסוסק (ויקרא יא, סז): "להכדיל בין הטסא ובין הטהור ובין הטהור הנאכלת ובין הטהור אשר לא תאכל",

כדי להדגיש שעלינו להספיד על כל פרט בדיני הכשרות, ולססור את נשמתנו טהורה וראייה לקבלת פני השכינה.

ילקוט הפנינים

ההבדל בין 'סלת' ל'פסלת' זה ה'פה'...

הרה"ח ר' אהרן גנזלר ז"ל – י"א אדר ב' תשפ"ב



עם אביו הרה"ח ר' ישעיהו משה זיידא ז"ל

אבד חסיד מן הארץ
נפלה עמדת ראשנו אי מה היה לנו

כצעד רב וביטחן קודר תנו לתודיע על פטירתו של בעלי, אהרן, אבנו, זקנו, עמדת ראשנו וחשובינו, איש אביר ורחב לב, חזן ותיק חסיד, השגשג והעריב על ימי חייו ללימוד התורה בבית המדרש, סקסיה אחת של דביקות ואמתת דריקים ותלמידי חכמים, ותיק קדום עשירי בשנים את ילדו ישראל לאביו שטכשטים במסגרת תפקידו כמנהל בית המדרש "ישעיהו תורה", וכל חסיד לכל אדם כמורה ובמסגרתו, ותיק תמים ופועל צדיק שכל מנטרו לחייבים עם רביות במקור שנים, על רבות התורה לכלל תלמידיו במסגרת התפקידו התיכונני, והכל במסירות ובנאמנות לתועלת כבוד שמים בעולם, דבוק סמוך תאמן מליני מוסמתיים לבית ותיקין מן רבנו בעל היסקוד ברוך זידיא מן רבנו בעל החכמת אלימור ורביה הכלמישאי כ"ח מן אומרי שלישיא חנה למען לשיעם למנוחה מיוכל שנים

הרה"ח ר' אהרן יצחק גנזלר ז"ל
 בחרי"ה ר' ישעיהו משה זיידא ז"ל
 מוהניגא – רמת וויז'ניץ, חיפה
 זקן חסידי סגור וויז'ניץ ודי"ר רעז קהולתו חק' ברמת וויז'ניץ
 הלוחייתו התקיימה אהמול יום שני י"א אדר ב' תשפ"ב
 תטמן בבית העלמין שדה ישועה, שונו חסד

ירשבים שבעה בביתו
 רח' מקור ברוך 4 רמת וויז'ניץ
 זמני צהום אכלים:
 17:00*22:00 , 18:30*14:00

המתאכלים מרה משפוחתו:
 גנזלר, רוזנברג, ליפשיץ



עם אדמו"ר בעל ה'חכמת אליעזר' זי"ע



עם אדמו"ר בעל ה'מקור ברוך' זי"ע בשמחה משפחתית



בשיעור תורה ברבים עם המג"ש הרה"ג רבי משולם רוזנברג שליט"א



לימוד בחברותא עם ידיו הרה"ח ר' ישראל חיים הימל ז"ל

